

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Artemio Candida [et] Paulina martyribus. Cap[itulum]. xcij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense iunij occurrentibus Fo. cxxix.

bis solū in septimana dñica sez die et quinta feria eisum sumere consuefuerat: tunc pro labore stneris tantū sibi indulxit: ut quotidianie medio pane et aqua modica reficeret: diebus dominicis et festiū addens poma vel arbores radices vix coceras. Qui etiam postq[ue] est in archiepiscopio p[ro]m[on]t[er] consecratus officium monasticum iure professionis et canonici iure consecrationis quotidianis bis dicebat. Tenuens autem ad montes et pedes tre non valens nudis plantis erubet equis tabat: et in partibus illis frigidissimis adeo frigus intollerabile sepius sustinebat: ut aliquando pedem a ferro subherente disiungit non posset: nisi aqua calida subueniret. Tenuens igit[ur] ad bosnas gentiles verbum domini feruentissime predicabat. Sed videns se modicuz proficeret: ad rutenorum regem deuenit: ibi[us] q[ui] annum clare cepit. Ret autem illum panosum inspiciebat: purabat: q[uia] spe p[re]cipitate pecunie hec similitate contingeret: et q[uia] munera promisit: si a permisso defisteret. Ille vero pontificalibus preciosis induitus coram rege sterit: quem adhuc rex magis simulariorē existimauit. Eisdemq[ue] spopondit: ut si episcopus per ignem iustus incederet: ipsius fidei adhuc adhereret. Quodq[ue] ignem copiosum accēsum episcopus aqua benedicta conspergit et pontificalibus induitus per ipsuz securus transiuit. Ita ut nec pilus adulstus in ueste: nec odor fumi in carne quid apparuit. Quo miraculo rex cum populi multitudine infinita querens et baptizans est. Tunc regnum filio dimisit[er]e: et bonifaciu[m] adhuc adherere. Fratrem autem suu[m] nolentem fidem christi suscipere absente archiepiscopo occidit. Cum autem bonifaciu[m] ad alteru[m] regis fratrem longe positiu[m] iuisset: ut ei christum predicaret. Ille archiepiscopu[m] tenuit et in conspectu suo et plurimorum decollari fecit. Statimq[ue] regis frater exco[n]ceca: et tam ipse q[uia] omnes astantes instantiū sensum amiserunt: q[uia] sicut lapides immobiles et oino insensibiles persistebat. Res autem hoc audiens illuc cu[m] multis accessit: ut fratrem occideret: sed cu[m] miram dei uirtutem vidisset: orauit christu[m] ut oēs illi ad sensu[m] et loquela rediret: eo pacro q[uia] si conuerti vellēt eis iniuria necis sancti viri remittat: finautem cuncti gladio trucidentur. Factaque oratione tam regis fratri q[uia] cereris sensus restitutus est: qui baptismo suscep[er]to sancto martyri triumphale sepulchrum et ecclesiam construxerunt.

De sancto Bonifacio episcopo carthaginensi. Cap. lxxix.

Bonifacius episcopus carthaginensis claruit tempore zenonis imperatoris ut ait Si g[ra]bertus: qui sanctitatis culmine et sapientie lumine admodum effulgit. Librosq[ue] plurimos ad diversos conscripsit: videlicet de predestina-

tione. De continentia co[n]iugatorum post votum. De virginitate et humilitate. De oratione et compunctione. Scriptit et sermones elegates precipue. De nativitate domini. Et de solemnitate sancti stephani prothomartyris. Et virtutibus insignis migravit ad christum.

De sanctis Nicandro et Martiano martyribus. Cap. xc.

Nicader et martianus martyres vigete p[re]secutione pagano in ciuitate artina a maximiano prefide comprehensi cu[m] sacrificare nolent primo diebus. Et in carcere detentis et afflicti sunt. Deinde ad decollandum subetur adduci. Tunc vero nicandri inuenientis pulu[m] exhortas ut in christi confessione maneret immobilis derenta est a paganis: martyres autem domini ligatis duobus orariis ante oculos eorum decollati sunt: vero autem nicandri post dies tres etiam ipsa in confessione fidei capitalem sententiam ab eodem accepit iudice. Tunc autem venephrani corpus sancti nicandri in eorum urbe: cines vero atinates corpus martiani in eorum oppido collocauntur. Passi sunt enim in territorio inter ipsas duas ciuitates posito non. iunij.

De sancto Philippo diaconi. Cap. xci.

Philippus diaconus de septimo anno ab apostolis electus est: ut habeat Actuum. vi. et cum stephano prothomartyre ordinatus est. De quo plurima in actibus apostolorum scribuntur. Nam et samarie predicasuit: et simone magum baptizauit. Landacis etiam eunuchum regne ethiopum ad christi fidem auertit et sacri baptismatis vnde profudit: multisq[ue] ciuitatibus donec veniret celsaream nomine domini Iesu Christi euangelizauit: ut h[ab]et Actuum. viii. Tunc autem celsaream multis ibide miraculis claruit. Habuit enim quatuor filias virgines sacratissimas per quas deus multitudinem virginum lucrat est. Idic inter cetera ut alii papias ep[isc]opus hieropolitanus mortuus quendam per easdem eius quattuor filias sibi oblatum a mortuis suscitauit. Deinde ordinatus est ep[isc]opus in thracia scythia: ut tradit abbas dorothaeus. Et postq[ue] in ecclesia sua sibi commissa annis pluribus predicaverat reuersus celsaream in pace dorminit. iunij. idus iunij: ubi et sepultus quesicit. Et iuxta ipsum tres ex predictis filiabus suis facit. Quarta vero ep[isc]opi dormit.

De sanctis Artemio Landida et paulina martyribus. Cap. xcii.

Artemius candidus vero ei et paulina ergo eorum filia martyres rome passi sunt sub diocletiano iudice sereno. H[ab]et a sancto petro exorcista conversi sunt: cu[m] r. iiiij

Liber

apud eūdē artemiū in carcere detineref: postq; prefata paulina ab obſeffione maligni ſpūs p eundē petri liberata eſt: qui oēs cū aliorū mui- titudine carceratorꝝ a ſcō marcellino p̄ſbyte- ro baptizati ſunt: vt ſupra dictuz eſt in paſſione marcellini et petri. iiii. non. iunij. Postq; aurem marcellinus et petrus a ſereno decollati ſunt: viſibideſ dicituſ eſt: et p̄ſatus artemiū cūxore et filia a pagani deteſti: et in carcere ſubete ſe- reno diebus pluribus vinciſ fuerūt: tandem cum in xp̄i confeſſione conſtantef perſiſterent: data ſuper eos ſenectia artemius gladio necat⁹ eſt. Landida noꝝ et paulina lapidibus obvute ſunt. Quozum corpora chilſtiani rapienteſ via aurelia vbi et interfeciſ fuerant: cum reverenteſ col- locarunt. viii. idus iunij.

¶ De sanctis viginti martyribus. Cap. xciiij.

Viginti martyres

apud tarſum cilicie tēporibꝫ oſocletiani et maximiani ſub iu- dice ſimplicio paſſi ſunt. Qui p diversa ſupplicia deū gloriſca uerūt in corpoſibꝫ ſuis. Quozum corpora apud hÿpponē ciuitate aphyrice traſla- ta ſepulta cultoſium: vt dicit Auguſtin⁹. xxiij. de ciuitate dei: vbi et refert q dñ quidā floren- tiuſ ſenex et paup qui veſtē amiferat: nec ynde alia emeret habebat: ad hoꝝ martyrum memo- riam oraverit: quaenam eius inopie ſubueniſrēt conſiſus de virtute ſanctorꝝ in littore pſecē ma- gnū palpitante reperit: quem ſcindēs in eius ventre anulum aurēum cum laſide pre- cioso inuenit: quem tant⁹ vendidit q inde ſe hono- rifice veſtiuit: et martyribꝫ gratias egit. Quozum paſſio colitur. viii. idus iunij.

¶ De sancto Vincentio epo. Cap. xciij.

Vincentius episco-

pus meuię ciuitatis rēt⁹ a qdaz capitolio rectore tufcie q epo xpianos ferro vinciſ puſiſ co- gregauerat puniſcendos cū fratre ſuo benigno diaconi adduct⁹ eſt ad templū martis vt dii immolaret. Eū autē erafet oia idola ſubuerſa: et demones vñlāres exiūtes: multoſq; paganorꝫ cedentes ſexceros ex eis verberibus occiderūt: omnesq; xpianos q ferro vinciſ erāt xp̄iōtute cōpuliſ ſoluerunt. Quo miraculo pluriſi gentiliſ ſidē percepe- runt. Inter quos quida manertiū comes pūs crudelissimus qui et de viciniis locis epifcopos cōgregauerat couerſus eſt. Eum autē xpian- eum epifcopo ad locum altū ſe traſferet: paſ- ſalereſt: miſit capitolinus et inde ſublato vincen- tio cereroſ gladio occidi ſecit. At extraſi quida religiosus corp⁹ benigni diaconi ex cereri ra- piens non longe a poſtulio ſepeliuit kal. maii.

¶ Post dies aliquot capitolinus pductum viii.

Quintus

centiuſ et dolutus tortu atq; lapidibus contu- ſum diſtentum in equileo et ſiāmas aduſtu car- ceri mancipauit: vbi ſanctus diuinit⁹ patet factis lux celica ſibi refuſit. Qd preſes audieſ iuſſit eum in mare mergi: qui in equore miſſus ab an- gelo ad littus reductus eſt. Unde et qui eū de- merſerant hoc cernētes conuerſi ſunt: vſq; ad ciuitatem ſuam meuiam illum humeris repo- taruit. ¶ Inter ea mortuo capitolino et a porph̄io eius ſuccelfore detineſtur: feriſq; ſubiicit: ſz ab eis minime leſus in ſouea aque maſtima ne- cari ſubetur. Uerū aperiens ſe terra aquas ob- ſorbiuit: et. viii. fugienteſ aquas degluſiuit. Vincentius vbi ad cellam ſuam rediit: et ſubſequenti die dominico celebrata miſſa cozm̄ po- pulo ſpiritu emiſit. viii. idus iunij. Cozm̄ cor- pus matrona quedā luceria a gentiſibꝫ pre- cioso redemptuz: qui illud rapuerant exurendim: in- predio ſuo quicquid campus ſalutis ſepelitiuit: inter poſtulū et leniā militario ab rube. xiij. vbi et facet miraculis clarens.

¶ De ſcō Paulu epo et martyre. Cap. xciv.

Aulus epifcop⁹ cō-

ſtantinopolitan⁹ et martyris ſub- constantio impatore martyruſ ſu- passus eſt: qui ob defenſionē ca- tholicæ fidet ab eode impatore arriano de ſede ſua electus: et apud quidā ciuitatulā in cappadocia cucuſam nomiſ exilio impuſiſ arrianorꝫ inſidiis grau- ter ſtrāgularuſ ad celeſtia regna migrauit. viii. idus iunij. Hic ſapiēta p̄claruſ: vt non ſolum ſue patiēte exemplio: ſed etiā ſermone cereroſ ad tolerantiā cōfirmaret: de patiētia libellum edidit: vbi et de penitētia tractaſ doceſ penitē- tem ſic p peccatis dolere debere ne ſupra men- ſuram triftis periculum desperationis incur- rat. Tantoq; lepoře et rationi ſuafione patiēte adueraſa ad constantiam et animoſitatem indu- cit: vt expreſſius docere videatur: q veri beati qui perſecutionem patiuntur propter iuſtiā. Vec in martylogio adonis.

¶ De translatione ſancti Bernati- epifcopi. Cap. xcvi.

Rāſlatio corporis

ſancti ſeruarii facra eſt tēpore eldonis filii henrici regis frā- corum. Cum enī eius ecclēſia apud tralecreni ciuitatē fabri- cata eſt tempore karoli regis: miſit idem karolus veneſadū virū nomine vil- gisim ad reſtaurandū ca que in ipa ecclēſia de- feciſſent. Lui per noctē dormienti ſanctus ſer- uari⁹ aſtitit: ſeq; de tellure lenari mādauit. Qd cū vilgilius epifcopo nūciasſet: ſudicio tridua- no ielunio cuncto pplo: aptoq; ſecretario ſu- terraneo: inuenitus eſt ſarcophagus marmoris.